

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

A lap bellátalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyilttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lutrizás.

Az országos költségvetésnek nevezetes tételét képezi a kis lottó jövedelme. Milliókra rug a nyereség, mely a szegény emberek garasából halmozódik össze. Népünk minden rétegében terjed a játék, a lutrizás szenvedélye, versenyezve az iszákosság bűnével.

Elvonja a szegény ember szájától a falatot, a nő éhezeti gyermekeit és a ternó reményében a gyűjtőbe viszi filléreit. Akad szédelő, a ki nyereségszámokat ígér. A rendőrség hasztalan üldözi őket, titokban tovább folytatják galád, népbolondító működésüket és ezer meg ezer hívőre akadnak, ezer meg ezer ember fizeti meg a matematikusnak a számokat, melyeket biztosan ki fognak huzni. Beszéltek, irtak már sokat a kis lutri ellen, de hiába való volt az erőlködés.

Nálunk nem vész el a lutri, a mi népünket nem szoktatják le a játékról, az intő beszéd nem fog rajta; irányítsuk tehát figyelmét oly sorsjátékokra, melyek jótékony, üdvös, hasznos célra törekcsenek, melyek a befolyt pénzt megnt csak a nép javára fordítják, és melyek nem oly erkölcs-nyomorítók, mint a milyen a kis lutri.

Tekintsünk csak a külföldre, nézzük akár Bécs városát. Folyton folyvást szaporodnak a kis jótékony sorsjátékok, majd egyes egyletek, majd más közhasznu dolgok céljaiból.

A „Szekelyföld“ tárczája.

A ki más szerencsétlenségén okul.

(Levél egy szép ismeretlen nőhöz.)

Irta: Novák Gyula.

(Folytatás.)

Volt nekem egy kollegám, kedves, viális gyerek; a nevét ezuttal nem merem elárulni, mert, ha valamiképen megtudná, még belém akadna; hanem egyszerűen csak Gazsinak fogom őt nevezni; ezt a bizalmasságot már inkább megbocsátja.

Nagyon derék fiu volt; kitünőbb címbozárát, szeretetreméltóbb fiatal embert, mint ő, képzelni sem lehet.

Ha jól tudom, jelenleg valamelyik külföldi egyetemen van, lévén állására nézve jurista, különben rendes foglalkozására nézve ferblista és biliardista.

Nem is kezelte senki az universitas nagyreményű tagjai között a dákót olyan mestersen, mint ő; ebben valóságos virtuóz volt, bámult, elismert tekintély. Mikor játszott, a tekeasztal ugy el volt álva kibiciz-népséggel, hogy alig lehetett ott mozogni.

A napnak jó részét a kávéházban töltötte; ott lehetett őt látni mindig, többnyire dákóval kezében valamelyik tekeasztal mellett, vagy pedig a pénztárnál könyökölve, a mint

De aztán gombamódra keletkezik a sok szédelő, eget-földet ígérő vállalat is. Előzőnk még hazánkat is, nyakunkra küldik ügynökeiket, vagy mindjárt a sorsjegyet. Valljuk be, hogy az intelligensebb osztály is legnagyobb részt megtartja a papirokat, megfizeti; és óriási összegek vándorolnak ki e révén külföldre.

Ez bizonyára nem egyeztethető össze nemzetgazdasági érdekeinkkel, nem a hazafisággal.

Az állam nem tesz sokat ez ellen; tári, hogy az ország vagyona kívándoroljon idegen országba.

Mindenesetre szebb és hasznosabb dolog lenne nem a sors véletlenétől, hanem saját munkája és szorgalma után várni mindenkinek a szerencsét; de ha már nem tudjuk megállni, hogy a sors kegyelmétől is ne várjunk valamit s ha sorsjegyeket vásárlunk: vegyünk olyanokat, melyek hazafias, nemzetgazdasági célokat mozdítanak elő. De óvakodjék mindenki a lutrin próbálni szerencsét, mert ez már sok szomorú példa szerint nem egy családot vitt a bukás örvényébe.

Vámegeység Romániával. A román kormány néhány hét előtt bizalmas [kérdést intézett a külügyi minisztériumhoz az iránt, ha vajjon esetleg hajlandó volnának-e az osztrák-magyar monarchia kormányai Romániával a szerződési tárgyalásokat újból felvenni. A magyar kormány kijelentette, hogy hajlandó e tárgyalásokba belemenni, feltéve, hogy

a kasszírónak udvarolt; mert nemcsak a dákónak, hanem a szép kasszírónak is kedvelője volt egyáltalában a szépnemnek. Hanem ebben a tekintetben különös természete volt a mi Gazsi barátunknak, akár mint egy szeszélyes, kaczer nőnek. Ha egy nap tíz csinos arcot látott, képes volt szerelmes lenni mind a tizbe, járni mind a tiz után, szerelmet vallani mind a tiznek s három hét múlva elhagyni valamennyit. Az ő szívében mindig égett a szerelem lángja, hanem ez a láng hasonlított a szabadban rakott tűzhöz, melyet a különböző tájakról jövő szélfuvallat majd erre, majd arra az oldalra ver. Nem volt nő, ki őt hosszasan le tudta volna bilineselni; a legerősebb szerelméből hat hét alatt kiábrándult; hanem azért mindig szerelmes volt valakiba. Ha utczán vagy társaságban meglátott egy szép nőt, azért mindjárt az első látásra képes volt előbbi ideálját oda hagyni; s hogy miért tetszett neki egyik inkább, mint a másik, azt ő sem tudta volna megmondani; legfennebb azt az okot hozhatta volna föl, hogy nem hasonlítanak egymáshoz.

Egyszer azonban komolyan szerelmes lett a Gazsi gyerek.

Egy idő óta kevesebb szenvedéllyel s még kevesebb szerencsével üzte a tekejátékot; különösen a déli órákban nem succdált neki a tudománya. Feltűnt az is, hogy egy-

ezek a föltétlen legkedvezményezőbb alapon indíttatnak meg. Minthogy az osztrák kormány hasonlóképen hozzájárult a szerződési tárgyalások újból való fölvételének eszméjéhez, a román kormány részéről — hírszerint — röviddel ezelőtt értesítés érkezett külügy-minisztériumunkhoz, hogy kész legközelebb meghatalmazottakat küldeni ki a szerződési tárgyalásokhoz. Ennek következtében Bačekuehem örgróf kereskedelmi miniszter és Kaichberg báró miniszteri tanácsos Budapestre érkeztek s egy szombaton délelőtti 10 órától délutáni 2 óráig tartó értekezleten, melyen kívülök még a közös külügyminisztérium részéről Szögyényi osztályfőnök és Glanz br. miniszteri tanácsos, a magyar kormány részéről pedig Széchenyi gr. kereskedelmi miniszter, Matlekovic államtitkár és Mihálovics osztálytanácsos vettek részt, megvitattak azok az elvi kérdések, melyek a román szerződési tárgyalásoknál valószínűleg döntő befolyással fognak birni. Este Matlekovic államtitkár elnöklése alatt a szakelődőktöbb órán át tanácskozást tartottak.

A képviselőház legközelebbi ülése e hó 27-kére van kitűzve. A ház érdemleges tárgyalásai azonban alig fognak december eleje előtt megindulhatni, mivel kevés kilátás van rá, hogy a delegációk most folyamatban levő ülésszaka még ebben a hónapban befejeztethessék.

A közoktatás jelen állapotáról a közokt. miniszter a törvényhozás mindkét házához megküldötte jelentését, melyből adjuk a főbb pontokat. A tanköteljes gyermekek száma, 1884-ről 1885-re 15,135-tel szaporodott. Az összes népiiskolák száma 1885-ben 16,305 volt, tehát épen 100-zal több, mint 84-ben. A néptanítók száma 85-ben 23,457 volt

szer ugy mint máskor pontban tíz perccetizenkét óra előtt abban hagyta a játékot; kiállott az ajtóba s ott állott egy ideig, hol jobbra, hol balra tekintgetve, mintha valakire nézve, kinek ilyenkor kellene jönni; aztán eltűnt onnan.

Senkinek sem jutott eszébe, hogy ennek okát kutassa; hanem egyik szemfüles kollega véletlenül meglát rájött arra.

— Tudjátok-e ki legujabban a Gazsi imádoztja?

Ezt a kérdést tette egyszer, midőn többen együtt valánk.

Egyikünk sem volt kíváncsi rá; tudtuk, hogy neki minden hónapban más szokott lelni.

— A tegnap, — folytatá a szóló — mikor Gazsi a rendes időben a kávéházból távozott, láttam, hogy, mint mindig, megáll az ajtóban és ide-oda tekintget. Egyszerre, a mint az utca egyik irányába nézett, megvillantak a szemei; arra felé néztem én is, s egy gazella-termetet vettem észre; a mint közelebb jött, mngismertem; a szép X... Berta volt. Gazsi megvárta, hogy közelébe érkezzen, s akkor kalapját megemelve, hozzá csatlakozott s házaj kisérte. Ezt teszi most mindennap; azért álldogál mindig a kávéház előtt, hogy a kicsike ilyenkor szokott hazamenni zene-óráról, vagy franczia-óráról, vagy nem tudom én micsoda óráról. Hej, nagy kópé az a Gazsi!

Hirdetések közlési díja minden egy hasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 kr, s minden egyszeri közlés után 30 kr bélyegdíj fizetendő. Nagy és többször közlendő hirdetményt a kiadóhivatal árkedvezményben részesít.

A „Nyilttér“ rovatban közlendő cikkekért soronkint 10 kr fizetendő.

Jókainé Laborfalvy Róza.

A magyar művészetnek ragyogó csillaga aludt ki szombaton reggel 4 órakor. A legnagyobb magyar tragikai művésznő, Jókainé Laborfalvy Róza asszony, hosszas szenvedés után végére jutott pályájának, mely neki mindig csak diosóséget adott. Halála fájó megilletődést keltett országzszerre s az egész nemzet körülveszi részvétével a nagy költőt, ki benne örömeinek és bánatának hű osztályosát veszti.

Jókainé életrajzában a magyar színészet legfényesebb korszakának írjuk meg történetét. Atyja, Laborfalvy Benke József, a Székelyföldről származott, s a theologiai pályát oda hagyva, 1808-ban csatlakozott ahhoz a nemzeti színjátszó társasághoz, mely Pestmegye pártfogása alatt tartá előadásait.

— Szegény kicsike! — mondá valamelyikünk — fogadja részvéteket! Gazsi, a milyen semmirevaló gyerek, könnyen megzavarhatja a fejcskáját; hanem a milyen hóbortos, néhány hét múlva székálap módjára ismét másfelé fordul. Nagyon sajnálom, mikor egy könnyűvérű urfi egy ilyen kedves, szelídlelkű leánykával tűz játékot.

Hanem alaptalan volt e sajnálkozás, mert a mint mult az idő, meggyőződünk arról, hogy Gazsi keblében a szép szöke hölgyecske iránt nem olyan szalmatűzforma szenvedély lángol. Sőt ha valakit sajnálni lehetett, az a szegény Gazsi volt, ki — különben szerelem dolgában olyan szerencsés ember — most szokatlan kitarása mellett is csak szép, de bizonytalan reményekkel kecsgetethette magát.

Egy-egy barátságos mosoly, egy-egy nyájas szó volt minden, mivel a szép leánya viszonzóltá tüzes szépelgéseit, s Gazsi lelkeben remény és kétség [küzködött. Eleinte a leánya kedves, megnyerő modora édes reményeket ébresztett benne; hanem később belátta, hogy ezt nem veheti magára nézve ki-tüntetésnek, mert Berta mindenkiel szemben egyformán szívélyes, szeretetreméltó volt.

Sokat évelődtek a miatt a szegény Gazsival, hogy ő, ki eddig oly biztosan évezett a

1815-ben Miskolcra került a társaság s Benke ott később leányiskolát nyitott. Itt született 1812-ben leánya, Judit, ki Laborfalvy Róza néven lett híressé.

Gyermekeit szülővárosában töltötte, a hol többször látta őt Déryné, ki naplójában is megemlékezik róla. A művészet iránt ellenállhatatlan vágyat érzett, midőn hajadonná serdült. Atyja csak Döbrentey Gábornak, az akadémia akkori titkárnak ajánlatára vitte őt a budai színtársulathoz, melynek Kántorné volt legfényesebb csillaga. Laborfalvy Róza eleintén csak kisebb szerepeket játszott s legelőször Nani szobaleányt adta egy ily című darabban: „Benjamin Lengyelországból, vagy a nyolczgarasos atyafi.” A fiatal és ambíciózus színésznő nagyobbnál feladatokat vágyott, s mivel külön szerepekhez nem juthatott, ott hagyta a színészetet s visszatért Miskolcra. A régi lelkesedés azonban nem szunyadt el szívében s atyja halála után vissza került újra a budai színtársulathoz. Csak hogy akkor már nagy fordulat állott be az ő pályáján. A társulat Komlóssy igazgatása alatt Székesfehérvárra rándult előadásokat tartani, de Kántorné nem ment vele. Szerepeit az igazgató Laborfalvy Rózáknak adta át, ki mohó vágygá és nagy önbizalommal fogott hozzá a tanúshoz. Művészete az első nagy szereplés alatt akkorát nőtt, hogy egyik bírálója ezt írhatta róla: „Ugy ment el tőlünk, mint egy fejletlen bimbó, s úgy tért vissza, mint egy kinyílt virág, művészete egész kifejlett pompájában. Mintha kicserélték volna; alig birtunk ráismerni.”

De Laborfalvy Róza nagy diadalai nem homályosíthatták el Kántorné dicsőségét, a kit a Pesten megnyitandó nemzeti színház tragikái hősnőjéül szemeltek ki. A sors mást akart. Kántorné megbetegedett egy vidéki városban, s mivel senki sem tudta, hogy hol tartózkodik, a meghívó nem juthatott kezéhez. A bizottság Laborfalvy Rózáknak adta át a beteg művésznő szerepeit, mivel azt hitte Kántornéról, hogy nem törődik a nemzeti ügygel, azért hallgat és bujdosik.

A fiatal művésznő ettől fogva állandó csillaga volt a nemzeti színháznak, még pedig olyan tehetségek közt, a minő volt az idősb Lendvai, Egressy, László, Bartha és Szerdahelyi s olyan bírák előtt, a minők Vörösmarty és Bajza voltak.

A nemzeti színházban 1848. március 15-én „Bánk bán”-t akarták előadni, de a felíratott közönség a fogságból kiszabadított Táncsics Mihályt akarta látni. Ismereteseke nagy nap eseményei, Petőfi, Jókai és Vasváry beszédi. Midőn bevégezte beszédét Jókai, a színpalak mögül kilépett Laborfalvy Róza, a

királynői alak királynői ruhában s a fiatal költőnek nemzeti kokárdát tűzött a mellére. A közönség tapsolt, éljenzett e jelenet látására, mely két ifjú szívnek egy egész életre való egyesülése volt. Nem sokára megesküdött — a költő a művésznővel.

Kitört a forradalom s Jókainak is menekülnie kellett. Tordonán, a hol menedéket talált, halálosan megbetegedett, de nevének szerető gondossága megmentette; őt nemzétének. A költő halála maradandó emléket állított hitvesének a „Politikai divatok” című regényében, melynek Juditja az ő képmása.

Jókainé mint szerződött tag 1869. március 7-én lépett föl Szigligeti „Trónkereső”-jében. 1871-ben eljátszotta négy előadásban legkiválóbb szerepeit; 1873-ban egyszer, 1875-ben ötször lépett föl s legutoljára 1883. december 1-én, félézsázados jubileumának feledhetetlen ünnepén, midőn Volumnia szerepében bucsuzott el a nemzeti színház közönségétől, mely évtizedeken át bámulta az ő ragyogó művészetét. Maga a király a koronás aragy érdemkereszttel tüntette ki akkor Jókainét.

A mélyen sujtott koszorú költő nagy fájdalmát enyhíti a részvét ama megható nyilvánulása, mely a gyászos eset alkalmából irányában minden oldalról nyilvánul. Az uralkodó család tagjai, a király, a királyné, a trónörökös pár osztoznak a gyászban, mely Jókai Mór s vele a nemzetet érte; e mellett kegyelettel emlékeztek meg az elhunytól a magyar irodalom és művészet jelesei.

Háromszékmegye szintén leróta a kegyelet adóját a művésznő halála alkalmából, kiknek atyja e megye szülötte volt. A megye hölgyközönsége koszorút küldött a laborfalvi származású művésznő sírjára. Sepsiszentgyörgy városa és a sepsiszentgyörgyi nőegylet távirati úton fejezték ki részvételüket. A temetés hétfőn délután ment végbe.

Csik-Szereda város ünnepe.

1886. november hó 14-én.
(Vége.)

A jubileum alkalmával mellőzve volt a tisztelgők beocsátásának sorrendje, mert a jubiláns mindennemű külfény ellen határozottan protestált.

A tisztelgések után, d. u. 1 órakor, a „Csillag” nagyertermében gyűlt össze a közönség, hol 120 teretű patkóalakú asztal mellett foglalt helyet.

Az asztalfőn volt a jubiláns, jobbról Mikó Bálint főispán és balról Becze Antal alispán. A második fogás után a jubiláns állott fel és felköszöntötte a királyt; az összes ven-

dégek állva h. lligatták meg a felköszöntőt s végül lelkesedéssel éltették királyunk ő Fel-ségét.

A harmadik fogásnál Molnár Lajos köszöntötte fel a jubiláns polgármestert, mint krónikás. Ezután gyors egymásutánban folytak a köszöntők, melyek közül kiemeljük Domokos János által Mikó Bálint főispánra, a főispán által a jubilánsra, Domokos János által Becze Antal alispánra, Gál Endre által a jubilánsra, Csedő István által a város tanácsára és a tüzoltó-egyletre stb. mondottakat.

Csakhamar általános jó kedv fogta el a vendégeket s folyt a bor és a kádencziás köszöntők, melyekkel Baktsi Gáspár kir. közjegyző tartotta élénk derűtségben a közönséget.

Este nyolcz óra után bucsut vett az ősz jubiláns a vendégektől s haza ment, kísérve az összes, még ott maradt vendégek és a zene által.

Lelkes ovációkkal, szünni nem akaró „éljen”-nel kísérték hazáig s ott Nagy Sándor szép beszédben köszöntötte az ősz városatyát, mely után ismét tüntető éljenzéssel vonultak vissza a „Csillag”-ba, hol késő éjjelig folyt a vidám mulatság.

Végül elismeréssel keli nyilatkozunk Wellman Sámuel vendéglősről, ki a kifogástalan jó ételekkel és pontos felszolgálással az összes vendégek meglegedését kiérdemelte.

A jubiláns életrajzát az alábbiakban közöljük:

Eröss Elek, Eröss Antal városi főbíró fia, született 1816. február 19-én Csik-Szeredában.

Tanulmányait a csiksomlyói tanodában végezte, mely után 1836. november 11-én csikszeredai városi aljegyzővé választott.

1841-ben városi tanácsnokká léptették elő és még ugyanazon évben megválasztották országgyűlési képviselőnek.

1846-ban városi főjegyző lett s ismételten képviselte a várost az országgyűlésen.

1849-ben országgyűlési képviselővé választott a budapesti országgyűlésre.

1850—1852-ig adókievítő segédbiztosként működött.

1852-ben ismét városi tanácsnokká választott meg s ezen tisztet 1862-ig viselte.

1862-ben a városi főbírói állásra emeltették s vezette a város ügyeit 1872-ig.

1872-ben a kir. bíróságok szervezése alkalmával kir. törvényszéki iroda-igazgatóvá neveztetett ki.

1876-ban polgármesterré választott s ezen állásban ma is szolgál.

*

váltását titokban közvetíteni stb. stb. — mindezekhez Gyuri kitűnően értett.

— Kitél a levél? — kérdé Gazi nyugodt, közönyös hangon, s még mind nem mozdult kényelmes helyzetéből.

Gyuri módosan adta a feleletet; tudta, hogy az olyan levélért, a milyent most hozott, jó borra való szokott járni. Arczán ravasz mosoly jelent meg; a levelet előhuzva kabátja zsebéből, megforgatta ujjai között s szemével hamisan hunyoritva mondá:

— Egy szép kisasszony küldötte.

Erre a kijelentésre már némi érdeklődés mutatkozott a Gazi arczán; szemei fölvil-lantak, s a levelet átvevén, fölbontá. Alig vetett azonban egy pillantást abba, hirtelen fölgrott a pamlagról s Gyuri elébe állva, hevesen kérdezé:

— Ki adta oda neked ezt a levelet?

— Azt nem szabad elárulnom, — mondá

Gyuri hivatalos komolysággal — mert így parancsolta az, kitél az a levél van.

— De én tudni akarom — mondá Gyuri fokozott hevességgel.

— Nem lehet megmondanom, kérem.

Erre Gazi rátette a két kezét a Gyuri vállaira s minden szót egyenkint hangsúlyozva, mondá:

— De nekem tudnom kell, érte, hogy kitél van az a levél.

Gyuri habozni kezdett.

— Hát... kérem... izé... az ifi' urnak megmondom; másnak nem árulnék el efféle titkot, mert az nem szép dolog; hanem lelke

Jubileuma alkalmából az ünnepelt a csikszeredai kisedővő-egyletnek 100 frtot adott alapítványként, s a csiksomlyói róm. kath. főgymnasiumnál egy csikszeredai fia részére 1500 frtos ösztöndíj alapítványt teszen.

Városunk nem felsőbb utasításra éledt fel, hanem a tisztelet és szeretet adója volt az, melyet lerótt a város közönsége a közszere-tetben álló ősz polgármester iránt. Az „El-lenézék”-ben a jubileumot megelőzőleg meg-jelent naiv czikkekre vonatkozólag pedig csak annyi megjegyzésünk van, hogy a tisz-tesség határait, ha kell, még czirkalommal sem ártana a sajtónak körvonalazni, melyen-tul sem jó barát, sem ellenség nem mehet; a sajtó feladata mem az, hogy benne minden piszok a közönségnek feltálatassék, hogy mások becsületének sárba tapodására saru-ként szolgáljon.

Tüzoltó-bál.

Csik-Szereda, 1886. nov. 21-én.

Tegnap este volt a csikszeredai önkéntes tüzoltó-egylet Katalin-bálja, mely fényes sikert aratott. Daczára az esős, havazó idő-nek nagy számú közönség vett részt ezen bálban s mondhatom, hogy ugy jóvedelem, mint mulatság tekintetében semmi kívánni valót nem hagyott fenn.

A közönség fesztelen jó kedvvel mulatott; tánczolt apraja, nagyja, fiatala, örege élénk tüzzel.

Különösen a csárdásokat 50—60 pár tánczolta; az első négyest 28, a másodikat 36 pár lejtette.

Midőn valamelyik tánczra a cigányok muzsikálni kezdtek, a tüzoltók valóságos rohamot intéztek a sok szép tánczosnó ellen s ez alkalommal is Nagy Sándor főparancs-nok vezette a csapatot, ki a tánczban is élénk részt vett s a fiatalaságot ugyancsak tüzelte a tánczra.

Sajnálattal jegyeztem fel, hogy a városi intelligencia nem volt ezen kedélyes mulat-ságon, mit a kedvezőtlen időnek tulajdo-nítok.

Annyit határozottan állithatok, hogy elite-báljaink a kedélyes mulatságot illető-leg messze hátramaradnak ezen Katalin-bál mögött s csak sajnálhatják, kik jelen nem voltak.

A tüzoltó-bál megteremtette a tüzoltóság renomeját s ezt a czél érdekében is örömmel konstataljuk.

rajta az ifi' urnak, ha valami bajom lesz miatta. Azt a levelet a Berta kisasszony küldötte X... éktől.

Erre a szóra Gazi majd hogy meg nem bódult örömeben.

— Édes Gyurkám, kedves Gyurkám, aranyos Gyurkám! Milyen derék, jó ember vagy te! Vedd, itt van egy kis borra való; soha jobban meg nem érdemelted. Édes Gyurkám, aranyos Gyurkám, kedves, jó emberem!

Annyira magán kívül volt örömeben, hogy Gyurka már rég kívül volt az ajtón s ő még akkor is mind mondogatta, hogy: Édes Gyurkám, kedves Gyurkám!...

Aztán kezébe vette azt a levelet s hossza-san elmerengett rajta. Csak néhány sorból állott az, hanem az a néhány sor őt végtelenül boldoggá tette. Hangzottak pedig a sorok a következőképen:

„En őnt kimondhatatlanul szeretem. Hogy ki vagyok, azt nem adom tudtára, mert ha ön oly igazán szeret engem, mint én őnt: akkor megsugja azt önnek a szíve.”

— Oh! miként is ne sugná! — mondá Gazi, a mint végig futott e sorokon. (Elfele-dte, hogy biz' azt a Gyurka sugta meg.) — Hiszen éjjel-nappal rá gondolk. Oh! az angyal! Ily módon akarta tudtomra adni, hogy szeret! Megyek; látnom kell őt, hogy ajkairól hallhassam az üdvözítő szót!

Egy tekintetet vetett a tükörbe; haját és nyakkendője csokrát rendbe hozta s gyorsan távozott.

(Vége következik.)

szerelem sajkájában, mert akadályokba ütközött.

Minél inkább irigyelték az emberek egy időben valakinek szerencsését, annál nagyobb kárörömet éreztek a fölött, ha később az irigyeltől Fortuna ő nagysága (megilleti őt e modern titulus) elfordul. Gazsinak is voltak irigyei. Minden szerencsés embernek vannak, s hát még annak, ki a szerelemben szerencsés! Ebben a tekintetben a férfiak közül is némelyik olyan, mint a legtöbb nő; csakhogy okosabb, inkább tudja leplezni ezt a gyengeséget.

Hanem Gazsit mindez nem alterálta. Gyáva katona, — gondolta magában — ki hátrálni kezd, midőn közeledik az ostrom döntő pillanata; a szerelemnek is van hadi taktikája.

Nem volt ő afféle epekedő szerelmes, ki szüntelenül sohajtozik, melakórban szenved s versfaragásnak adja magát; természeténél fogva sem lehetett ilyen; vidám, gondtalan kedélyű, meglehetősen könnyűvérű fiatal ember volt, a mi azonban, mint látható volt, nem zárta ki azt, hogy komolyabb érzelmekre képes legyen.

— Nem tagadom, — mondá egyszer tréfásan — hogy fülig szerelmes vagyok abba a kis lányba; valamennyi nő között, kiket eddig ismertem, egy sem tett olyan mély benyomást rám, mint ő. Egy esőkjáért, egy öleléseért képes lennék arra is, hogy magamat egy heti szobafogságra kárhoztassam s

ezalatt ne csináljak egyebet, mint olvassam a corpus juris-t.

(Avatott emberek jól tudják, hogy milyen nagy dolog az, mikor egy fiatal jurista, ki egyszersmind ferblista és biliárdista, rászánja magát arra, hogy egy hétig blattot és dákót nem vesz kezébe, hanem négy fal között ülve olvassa a corpus juris-t.)

Egy napon Gazi véletlenül otthon volt. Azért mondom: véletlenül, mert ez nála a ritkaságok közé tartozott; legfennebb csak akkor történt meg, ha néhány jó czimbora ígérkezett hozzá, hogy aztán együttesen megeressenek egy kis „csöndes”-t.

Egy pamlagon végig dölve, kényelmesen füstölt egy hosszuszáru csibukból; már mintegy négy csibuk dohányt szívott ki ily helyzetben, s épen azon gondolkodott, hogy ne töltöns-e rá az őtödikre is, midőn kívülől kopogtattak. Meg sem mozdult helyéből, hanem a csibukszár szopókáját ajkánál tartva, hanyagul kiáltotta oda, hogy: lehet!

Ezuttal nem valami jó czimbora jött, hanem Gyuri, a lájbhordár, lépett a szobába.

— Egy levelet hoztam az ifi' urnak — mondá, köszöntve őt.

Megemlítem, hogy ez a Gyuri egy nagyon ügyes, életrevaló fickó, s a jó kundshaftok iránt nem halátlán; sok tekintetben vette neki Gazi hasznát. Zalogházi megbízásokban ügyesen eljárni, feleslegessé vált holmikból hónap végén pénzt szerezni, zalogzedu-lákat liferálni, szerelmes levelek és izenetek

A bulgáriai események

A bolgár válság legújabb és legérdekesebb mozzanata, hogy Kaulbars ott hagyta Bulgáriát. A bolgár kormány ugyan megkérte Kaulbarsot, hogy várja meg a miniszterek visszaérkezését Szófiába s ők majd válaszolnak a tábornok ur utolsó jegyzékére. Kaulbars erre nem válaszolt, hanem a következő jegyzéket küldötte:

„Ő felsége azzal a megbízással küldött Bulgáriába, hogy az összes bolgár néppel közöljem őszinte jóindulattal áthatott érzelmeit. En a bolgár regenseknek tolmácsoltam ugy az érzelmeiket, mint ama loyális tanácsokat, melyek a császári kormány véleménye szerint kisegíthetők vala Bulgáriát kinos helyzetéből. E tanácsok közül egyet sem követtek úgy, hogy Oroszország törvényes várakozásait kielégítsék. Ezenfelül az orosz diplomáciai ügyvivők tanui voltak az orosz alattvalók ellen és oly egyének ellen intézeti merényleteknek. kiknek joguk volt Oroszország védelmére. A bolgár regensek e merényleteket egészen figyelmen kívül hagyják. Végre a nagy nemzetgyűlés új fejedelem választására hivatott egybe, még pedig nemcsak Oroszország képviselőivel való előleges egyetértés nélkül, hanem egyenesen annak formális nyilatkozata után, mely e ténykedést czélszerűtlennek monddta. E tények világosan bizonyítják a regenség abbéli szilárd elhatározását, hogy a császári kormány szándékai ellen dolgozzanak. E szerint Bulgáriában való jelenlétemet hiábavalónak tekintem, s ki-jelentem, hogy az ország jelenlegi regensei teljesen elvesztették Oroszország bizalmát, s hogy a császári kormány nincs abban a helyzetben, hogy a bolgár kormány nyal mindaddig viszonyt folytasson, míg az a jelenlegi tagokból áll.”

A tábornok szombatn délelőtt el is utazott.

Szófia, nov. 19. Kaulbars elutazását illetőleg félreértések kikerülése végett a belügy-minisztérium egy körlevelet bocsátott ki az összes prefektusokhoz, melyben nyilatkoztatta, hogy az orosz tábornok elutazásának igazi oka: Bulgáriában való magatartásának elítéltetése Salisbury és Kálnoky által. Tovább maradás Bulgáriában e nyilatkozatok következtében lehetetlenné vált. A körlevél megemlíti, hogy Kaulbars elutazásával meg fognak szűnni az agitációk és rendezavarások és hogy a bolgár kérdés megoldására Európa lesz hivatva. A prefektusok utasítatnak, hogy bizonyos igaztók által esetleg mégis előidézendő tüntetéseknek ves-senek végett.

Páris, nov. 20. Freycinet jelentette a minisztertanácsnak Kaulbars elutazását, valamint azt, hogy Oroszország kérelmére Franciaország vállalta el az orosz alattvalók védelmét Bulgáriában. — A „Liberté” írt Kálnoky beszédéről: Mi sohasem hiszünk orosz-osztrák konfliktusban, s most, Kálnoky beszéde óta kevésbé, mint valaha.

Pétóvár, nov. 21. A „St. Petersburger Zeitung” jelenti: Miklós mingreliai herceg megérkezett s ma Gasinába ment. — Laboulaye francia nagykövet ma látogatást tett Giers külügyminiszternél s később meglátogatta kartsait is.

Pétóvár, nov. 21. A „Journal de St Petersburg” írja: Kaulbars elutazása csak logikai, s bizonyos pontig előre látható következménye volt a bolgár kormány példátlan konokságának.

Páris, nov. 21. A Matin londoni tudósítója diplomata körökből arról értesül, hogy a császár az osztrák trónbeszédet nagy elégtel-lel fogadta, s megbizta Lobanovot, hogy ezt a legelső alkalommal hozza kifejezésre. Mivel a trónbeszédben bekebelezés volt, azt hit-ték, hogy Kálnoky beszéde a trónbeszédtől nem sokban fog különbözni. Mivel ebben csalatkoztak, Oroszország meglepetésének és haragjának Kaulbars visszahívása, mint első fenyegető rendszabály által akart ki-fejezést adni. A „Debats” azonban a Kaul-bars visszahívásának engedményt lát Ausztria-Magyarországnak és Anglia számára, s a békés megegyezésre való lépésnek tekinti.

Különfelék.

— A tél. Pár napi esőzés után beköszön-tött Háromszéken a tél. A hegyeket körös-körül vastag hólepel borítja, de a síkon nagy részben elolvadt hó egész sántégtartó idözt elö. Bekövetkeztek a mindennél kellemet-lebb sáros őszi napok, midőn a példaszó-re-rint „a kutyát is ölben kell ugatni kívüni”. Remélhető, hogy a hegyeken felhalmozott nagymennyiségű hó meghozza a maga hi-degét, s meglehet, még az öreg Nemere is beleszól a dologba, s a mi most lecsög lá-bunk alatt, pár nap alatt ropoghat.

— Tél. Csikban folyó hó 20-án kezdett havazni s ma már vastag hólepel födi a nyugvó természetet. A koresolya-egyletek is a cselekvés terére léptek s a keményebb fagy beálltával a jég-pályák élénk mozgalom szinterei lesznek.

— Fillérestély. A kézdívásárhelyi jótékony nögyesület múlt szombatn egy igen sike-rült fillérestélyt rendezett. A buzgó ren-dezők, ugyint: Gidófalvi Ilka, Dobay Lajosné és Kőnczei Anna urhölgyek s Borcsa Mik-lós ur, vitézül megküzdöttek az időjárás vi-szontagságaival, s dacára a zord, kellemet-len időnek, szép válogatott közönséget hoz-tak össze. Erdemük azonban nemcsak ez, hanem azon lekötözö szívélýesség s min-denne kiterjedő figyelem, melylyel a meg-jelent közönséggel szemben rendezői tisztü-ket teljesítették. Az estély mősorat követ-kező pontok képezék: Benkő Sándor ur Arany János „Rachel siralmai” címü ver-sét szavalt a nála már megszokott tökély-lyel. Dobay János ur felolvasott, s a mősor-t Bárdy István ur hatásos cimbalomjátéka zárta be. Ezután egy rendkívül kedélyes tánczvigalom vevő kezdetét, mely éjfélt után 1 órakor ért véget. Éjfélokir kisorsoltatott egy ékes torta, mely a háziaszonyok aján-déka volt. Az estély jövedelme a 30 frtot meghaladja. Felülíztettek: Molnár Józsiás, Csizsár József, ifj. Jakab István 60—60 krt; Szabó Mózesné, Nagy Lajosné, Tóth Gézané, Tóth Istvánné, Márton Mari, Spitzer D., Fe-jér Antal 40—40 krt; Baka Misi, Szócs Jó-zsefné 30—30 krt; Nagy Mózesné, Réthy Józsefné, Bárdy István, Benkő Pál, Benkő István, Török Sándorné, Dr. N. N., N. N., ifj. Dávid István, Finta Mózes, N. N., Dó-za István, ifj. Jakab István, Fejér Károly 20—20 krt; N. N. tanító, Borcsa Miklós, özv. Szentpáli Kristófné, Balog Jánosné, özv. Nagy Dánielné, Benkő Gyula, ifj. Benkő Sándor, Székely Jánosné, Szabó Tamás, Nagy Kálmán, ifj. Jancsó Mózes, Hosszu Viktor 10—10 krt.

— A kézdívásárhelyi jótékony nögyesület 1886. nov. 27-én a kézdívásárhelyi tanácsház disztermében fillérestélyt rendez. Ren-dezők: Balogh Jánosné, ifj. Jakab Istvánné, Welnreiter Jánosné, Hosszu Béla. Mősor-za: 1. Énekel a községi leányiskola éneke-kara. 2. Szaval Szentpétery Mariska. 3. Fel-olvas Szabó István ur. 4. Énekel a községi leányiskola énekkara. Kezdeté 7 órakor. Belépti díj: személyenkint 20 kr.

— Gyergyószentmiklóson a koresolya-egylet javára ifj. Greinger F. rendezése mellett f. hó 14-én megtartott műkedvelői szinelőadás igen jól sikerült. Előadatott „A tiszteletes ur keservei” című 4 felvonásos vígjáték. A szereplők mindnyájan derekasan megállták helyüket, szerepkörében mindenik jól alaki-tott s a közönség az egész darab tartama alatt majdnem mindenik jelenetet zajosan megtapsolt és az előadás sikerével teljesen meg volt elégedve. Az ügyes és gördőlékeny előadás a közönséget folytonosan vig han-gulában tartotta. A szereplők: Havas Jakab a tiszteletes urat élethűen ábrázolta, keser-vével a közönséget sokszor zajos derűtségre készítet. Merza Kristófné Eliza szere-pében ügyes és kifogástalan játékaival arat-tott tapsokat. Romfeld Eliz Anna szerepét dicséretesen oldotta meg. Ifj. Geringer Fe-renczné (Kata, szakácsné) tüzzöl pattant feleselő szerepét oly kedvesen és ügyesen mutatta be, hogy a közönség többször zaj-osan megtapsolta, míg ifj. Geringer F. Robot Mátyás egyházfit oly élethűen alakította és játszottá végig, hogy bármely városi szin-házhoz beillet volna, tapsokat is aratott. Dr. Szentpétery K. mint Zordberek egyház-kerületi tanácsos érdemel dicséretet kifogás-talan jó játékaival, ugy Novák Antal Károly pincér szerepével tartotta derűtséggben a közönséget.

— A gyergyószentmiklósi szegény tanulókat segélyező egyesület felügyelő-bizottságának folyó hó 14-én tartott gyűlésén a ruhakiosztási estély megtartását tánczmulatsággal egybekötve 30 kr belépti díj mellett folyó évi december hó 6-kára, Szt Miklós püspök napjára határozta el. A bizottságok a követ-kezőkép alakultak meg: A ruha-kiosztó bizottságba Merza Kristófné elnöklete alatt Ferenczy Györgyné, Orel Máténé, Ferenczy Károly és Kálmán István; a tánczestélyt rendező bizottságba: Lázár Zakariásné el-nöklete alatt Lázár Hedvig, Kritsa Klára, Kálmán Istvánné, ifj. Tiltscher Ede, Havas Jakab, Kritsa Zoltán, Orel Dezső, Kritsa Konrád és Fenczel János választottak be.

Az alkalmi beszéd megtartását, felkérés foly-tán, Ferenczy Károly plebános volt szíves elvállalni. Ezen jótékonsági estélyt a kö-zönség becses figyelmébe ajánljuk.

— A hivatalos órák a korlátolt nappali szolgálattal ellátott távirda-állomásoknál fel-sőbb meghagyás folytán 1886. november 25-től kezdve megváltoztattak, és pedig: hétköznapokon délelőtt 8-tól 12-ig, délután 2-ól 6-ig, vasárnapokon dél-előtt 8 $\frac{1}{2}$ -tól 11 $\frac{1}{2}$ -ig, délután 3-tól 4-ig.

— Párhajúgy. Splény Ödön br. és Cseh Károly dr. párhajúgyében pénteken hozott ítélletet a budapesti kir. bünyfenyítő törvény-szék, egyenkint 3 napi államfogházra ítélvén a vádlottakat.

— Értesítés. A kaletaszegi női himzések kisorsolása még eddig nem eszközöltette-tett, mivel az iv — dacára a minden oldal-ról mutakozó szíves érdeklődésnek — még nem telt be. A sorsolás idejéről és eredmé-nyéről hirlap útján fogom az érdekelteket értesíteni. Kézdí-Vásárhely, 1886. nov. 24. Székely Jánosné, ref. papné.

— Helyreigazitjuk a lapunk legutóbbi szá-mának „Hymen” rovatába becsuszott bo-szantó hibát: Dapsy Frigyes ur m. kir. erdősz és nem erdőör, mint tévesen nyo-matott.

— Miniszteri határozat iparügyben. Ha egy személy többféle ipart üz, mindegyik iparára külön iparigazolványt kell szereznie, de képe-sítést képesítéshez kötött több mesterség gyakorlásánál csak ezek egyikében kell ki-mutatnia (1884. XVII. t. cz. 47. §-a).

E tárgyban a földmívelés-, ipar- és keres-kelemügyi m. kir. miniszterium folyó évi 1158. szám alatt a következő határozatot hozta:

K. F. gy... ilakos ellen jogosulatlan iparüzés miatt indított kihágási ügyet a közbevetett főlebbezés következtében har-madfokban vizsgálata alá vettem s ennek er-deménye gyanánt az eljáró iparhatóságok ré-széről hozott marasztaló ítéleteket azzal a módosítással hagyom helyben, hogy a kiszabott pénzbüntetés behajthatatlanság esetén az 1879. XL. t. cz. 22. §-a értelmében két napi elzárásra változtatandó át; mert egy személy az ipartörvény 47. §-a értelmében többféle ipart is üzhet ugyan, de mindegyikre külön iparigazolványt tartozik szereznie; ké-pesítését azonban több képesítéshez kötött mesterség közül csak egyben tartozik igazolni.

— Szenczációs híreket jelentenek Varsóból a krakói Csanak. E szerint Vladimir nagy-herczegnek Pétervárról való elutazása a czári udvarnál történt legintimebb eseményekkel van kapcsolatlan. III. Sándor rendkívüli beteges izgatottsága s a czarevics deklarált betegsége a császári családban fölvetették azt a kérdést, mi történjék akkor, ha a czár és a trónörökös dinasztikus kötelességeinek nem tudnának megfelelni. E tárgyalásokról, melyekben Vladimir nagyherczeg igen élénk részt vett, a czár is értesült s oly nagy mér-tékben felháborodott, hogy családja néhány tagját kiutasította fenyegette, ha dinasztikus kérdésekkel tovább is foglalkoznának. — Egy Berlinből érkezett távirat pedig arról ad hírt, hogy az orosz császárné a telet a trónörökösével Nizzában vagy Cannesban fogja töltetni. Beavatott körökben ugy tudják, hogy a trónörökös állapotának veszedelmes-sége nem pillanatnyi természetű.

— A legnagyobb gyémánt. A legnagyobb és legszebb színű gyémántnak eddig a Koh-i-nurt tartották. Most a Hotten-gardenben, London-ban egy bámulatos szépségű és nagyságu gyémánt van közszemlére kitéve, mely az eddig ismert gyémántokat mind felülmulja. E gyémántot 1884-ben Délafrikában találták, s nyers állapotban 400 karatnál többet nyomott. A kőszőrülés után 180 karat nyom, egyik töredékét a portugál király 80,000 forintért vette meg. Nehogy a páratlan drága kő külföldre vándoroljon, azt in-dítványozták, hogy vegye meg az angol nép, s ajándékozza oda az angol királynénak 50 éves jubileuma alkalmából.

37-ik közlemény

a kézdívásárhelyi szegény munkaképtelen öregek „Stephanie”-menházának 1887-ik évi élelmezési szükségleteinek fede-zésére tett szíves adakozásokról.

K. Csizsár Józsefné 1 szál kolbász, idős Tóth Istvánné két véka rozs, Szócs Dániel m. kir. honv. százados 1 kalács, 3 $\frac{1}{2}$ liter bor, két tyuksült, özv. Pap Andrásné egy hectoliter pityóka, Báro Szentkereszt Ste-phanie négy kupa szilva és 50 fő káposzta, Szócs József polgármester 60 fő káposzta, Varga József kertész 1 véka petrezselyem, egy véka czelet, két véka murek, Bodor Ferenczné Gelenczéről hat liter szilva, Szabó

Mózesné két véka törökbuza, Nagy Lajosné 1 hectoliter pityóka.

Fogadják a szíves adományozók önzetlen adományaikért szegény munkaképtelen öre-geink nevében kifejezett leghálásabb köszö-netünket.

Kézdí-Vásárhelyt, 1886. nov. 5-én.

Br. Szentkereszt Stephanie, elnök.
Vajna Károly jegyző.

A közönség köréből.*)

Csik-Szereda, 1886. november 20.

Tekintetes szerkesztő ur!

A Gyulafehérváron megjelenő „Közműve-lődés” című jól szerkesztett lapnak novem-ber 13-ki 47-ik számában egy városunkat érdeklő levél jelent meg, melyben iskolánk, kiseddóvódnánk s még városunk közönsége is leczkében részesítettik.

A levélre válaszolni tisztesség, s azért ké-rem t. szerkesztő urat, szíveskedjék meg-egedni, hogy becses lapjában ezen erényt gyakorolhassam.

Bizonyára egy napkeleti bölc, kit ez alka-lommal szerencsecsillaga vezérelt városunkba, a vármegye egyik Jupiter to-nansához (?) is tekintett, hol több beszéd között előfordult az is, hogy a közelebről elállamasított városi népiskolánk egyik ta-nító-nője, Miklós Katinka, Gy.-Szárhegyre pályázván, helyébe Barta Róza nagy-kászoni tanítónő lett áthelyezve és pedig — hogy ne-talantán a választási kellemetlenségek által az érdekes városatyák nyugalma megzavar-tassék és epójok felkavartassék — csak ugy kéz alatt.

Azután áttért a csillag vezérelte levélíró kiseddóvódnakra s is azt kérdezte a Jupiter tonanstól, hogy: „A tömérdek kiseddóvó-bál, jótékony előadás, felolvasások, fillé-restélyek, a vármegyének az elegáns, suhogó selyemruhas koldusok és koldusnők által történt megadóztatása meghozta-e a maga gyümölcsét? Van-e már kiseddóvó? Bizo-nyára kiseddóvónőről is gondoskodva van?” S össze-vissza ír még egy egész csomó sze-rencsétlenséget, mely minket csikszeredaia-kat és az óvodát érte azzál, hogy nem egy zárdaszüzet Gyergyó-Szentmiklósról vagy egy ezek által betanított katolikus nőt, ha-nem egy kálonista óvónőátállítottunk óvodánk élére, ki a kiseddedek még imádkozni és ke-resztet vetni is megtanítja, s hogy a kised-dek zavarba ne jöjjenek a keresztvetésnél, ő maga a modern paedagogia utasítása szerint balog veti a keresztet, sőt szoltáros könyvét oly buzgósággal hordja az itteni plebániái templomba, hogy e tekintetben a csikszeredai templomkerülő mo-dern urak és hölgyek valóban példát vehetnének tőle. (Sic!)

Szemünkre hánnya még azt is, hogy a csiki papság és kath. közönség filléreiből felállított kiseddóvódnában — ez is közös iskola lévén — a városi plebánosnak semmi befolyást nem engedünk, s végül egész meg-hatottsággal városunk illetén romlottsága fölött elmélkedve, azt ajánlja, hogy: „Gon-dolkozzanak és álljanak meg, míg nem késő, mert a lavinát — ha egyszer megindult — feltartóztatni vajmi nehéz!”

Midőn ezen levelet elolvastam, valóban gondolkodtam és megállottam; de mindezek után azon meggyőződésre jutottam, hogy a XIX. század végén felébredt a napkeleti bölcsek egyike s most a világot förgásában megakadályozni, sarkából kivetni akarja.

Mire jó azon kicsinyes felekezeti félté-kenykedés, meg a fogadatlan prókátorko-dás??

A bölc városatyák igen helyesen jártak el, s ugy látszik, hogy ez épen a levelezőnek zavarta meg nyugalma és kavarta fel épé-jét, s ez nagy baj rá nézve, de annál előnyö-sebb az iskolára, mert nem lett volna helyes a tanítónő állást pályázat által hónapokig betöltetlenül hagyni; de különben is e tekin-tetben a körülményekhez képest az iskola-szék van hivatva határozni.

A mi az óvónő illeti, tudomásom szerint Magyarországon csak egy óvónő-képző inté-zet van: az Országos kiseddóvó-egyesületé

*) Ezen cikkért a felelősséget csakis a sajtóható-sággal szemben vállaljuk el. Szerk.

Budapesten; mi ehhez fordultunk egy képzett óvónő végett, s miután onnan Nagy Krisztina kisasszony lett ajánlva, — kinek, köztünk maradt szólegyen, azon szerencsétlen végzete, hogy kálomista, sem tisztességéből, sem képzettségéből semmit le nem von — az iskolaszék által meg is választott. Többször volt alkalmunk meggyőződni, de a szép eredmény is bizonyítja, hogy óvónőnk odaadó szorgalommal s hivatásának megfelelő képzettséggel teljesíti kötelességét, s hogy nemcsak a Jupiter tonans, hanem mindazon kath. szülők, kiknek kisdedei az óvodába járnak, egyhangulag azt mondják, hogy az óvónő jó, s ha úgy tetszik: jeles, kitűnő, legkitűnőbb! De, pardon, nem akarom a levél íróját ismét extasisba hozni.

A mi pedig azon filléreket illeti, melyekből a kisdévodára felállított: bátran mondhatom, hogy azon 4—5 református család többlet adakozott, mint az általam különben igen tisztelt kath. papság; s ezt nem szemrehányásképpen mondom, mert jól tudjuk mindnyáján, hogy a öz- és jótékonyozó adakozások tekintetében a csiki róm. kath. papság mindig példaszerű.

És mostan még a levelező földrajzi ismeretei előtt meghajolva, — mert ritka halandó, a ki annyi ország, város és falu nevét ismeri, hány azon dörgedelmes levélben felemlített — a suhogó selyemruhás koldusok és és koldusnőkről kellene valamit mondanom, mert ezeknek is nagy bűnük van; de hogy is ne érdemelnék meg a szidást, ha elég merészek koldulni, multságokat rendezni, futni, fáradni azért, hogy egy óvodát felállíthassanak?!

Pfui! Ki merészel a XIX-ik században közművelődésre gondolni? Hogy mer valaki kálomista lenni?! Ezek ma már csak Zulu-kafferiába való dolgok!

En is ajánlhatok egyet a levélíróknak: „Ne ítélj, hogy ne ítéltelessé!”

Különbö nem irigylem azt a csillagot. Dixi.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Sz. 489—1886.
v. h.

Árverési hirdetés.

Alólt kir. bírósági végrehajtó a k. vásárhelyi tekts kir. járásbírósnak 1886-ik évi 3261. szám. alatt kelt végzése folytán ezennel közhirre teszi, miszerint végrehajtató sepsiszentgyörgyi Benke Andrásnak 322 frt o. é. követelése s járuléka iránt végrehajtást szenvedők futásfalvi öz. Dombi Jánosné és ikafalvi Dombi Domokostól kielégítési végrehajtás folytán le- és felülfoglalt 1767 frt 60 krra becsült ingóságok, u. m. lovak, bivalak, juhok, gabonaneműek, széna, szalma, kocsi, járó- és gazdasági szekerek, és házi butorok nyilvános bírói árverezésem készpénzért el fognak adni, minek Futásfalván d. e., Ikafalván d. u. a községházaknál leendő eszközzésére határidőül 1886-ik évi december hó 6-ik napjának dél 12 órája tűzetik ki, mely árverésre a vevők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdekelet ingóságok emez árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 180. §. szertnt, szükség esetében becsáron alól is eladatni fognak; a lefoglalt ingóságok netaláni elsőbbségi igénylői pedig figyelmeztetnek, hogy jogaikat alólt kir. bír. végrehajtónál Kézdi-Vásárhelytől és az árverés napján a helyszínén Futásfalván és Ikafalván az árverezés kezdetéig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik későbbben figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt Kézdi-Vásárhelytől, 1886-ik évi november hó 21-én.

Nagy Dániel,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 455—886.
v. h.

Árverési hirdetés.

Alólt kir. bírósági végrehajtó a kézdi-vásárhelyi tekintetes kir. járásbírósnak 1886-ik évi 2940. szám. alatt kelt végzése folytán ezennel közhirre teszi, miszerint végrehajtató Kozma Gábor jogutóda Gróf Wass Nathaliának 772 frt 50 kr o. é. követelése s járuléka iránt végrehajtást szenvedők k. sztléleki Kőnczei Albert és nejtől kielégítési végrehajtás folytán lefoglalt 1220 frtra becsült ingóságok, u. m. 60 kalongya buza, 100 kalongya rozs, 4 drb jármos ökor, 2 tehén borjaival, 20 szekér széna és egy 3 éves pejesikó, nyilvános bírói árverezésem készpénzért el fognak adni, minek Kézdi-Szentléleken a község házáknál leendő eszközzésére határidőül 1886-ik évi december hó 7-ik napjának délelőtti 10 órája tűzetik ki, mely árverésre a vevők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdekelet ingóságok emez árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 180. §. szerint, szükség esetében becsáron alól is eladatni fognak; a lefoglalt ingóságok netaláni elsőbbségi igénylői pedig figyelmeztetnek, hogy jogaikat alólt kir. bír. végrehajtónál Kézdi-Vásárhelytől és az árverés napján a helyszínén Kézdi-Szentléleken az árverezés kezdetéig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik későbbben figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt Kézdi-Vásárhelytől, 1886-ik évi nov. hó 22-én.

Nagy Dániel,
kir. bír. végrehajtó.

Háromszékmegye alispánjától.

Sz. 8178. 1886.

HIRDETMEY.

A vízjogi törvény (1885—23. t. cz.) 189 §-a, valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a nagyméltóságú földmívelés-, ipar- és kereskedelmi és a közmunka és közlekedési m. kir. minister urak által egyetértőleg mult évi december hó 31-én 45689. sz. alatt kibocsátott általános rendelet 87. §-a alapján felszólítom a Háromszékmegye területén fennálló vízi művek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, hogy a jogosítványaikra vonatkozó engedélyt 1887. évi március hó 1-ső napjáig, azaz egyezernyolcszáznyolcvanhét évi március hó első napjáig, nálam írásban mutassák be, vagy pedig írásban igazolják azt, hogy vízi műveik 1886. évi január hó 1-je óta háborítlanul fennállanak a nélkül, hogy mások jogosult érdekeit sértették, és mint ilyenek, az illetékes hatóságok által károsoknak találtattak volna. Megjegyzetnek, hogy a bejelentések a vízjogi törvény 191. §. második bekezdése értelmében bélyegmentesek.

Ezen bejelentési, illetve igazolási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízi munkát tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, malmokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán csatornákra, mesterséges víztartókra, védgátokra és zsilipekre egyaránt érvényes.

A kik jogosítványukat igazolni nem tudják, vagy igazolás végett a fent kitért határidőben nem jelentkeznek, azoknak vízi művei az idézett törvény 191. §-a értelmében nem létezneknek fognak tekintetni, s az ily vízi művekre nézve a vízjogi törvény 163. és következő szakaszai és a hivatkozott általános miniszteri szabályrendelet 3—32. §-ai lesznek alkalmazandók.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1886. évi november hó 15-én.

Br. Apór Gábor,
alispán.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytől.

Háromszékmegye alispánjától.

Sz. 10327. 1886.

Pályázati hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely r. t. város tanácsánál rendszeresített s évi 450 forint havi utólagos részletekben kiszolgáltató díj fizetéssel javadalmazott aljegyzői állás, elhalálozás következtében, megüresedvén, ezen állásnak választás utján betöltésére pályázat hirdetettik.

Felhivatnak mindazok, kik a jelzett állást elnyerni ohajtják, hogy szabályszerű pályázati folyamodásukat az 1886. évi XXII. t. cz. 73. §-ban előirt életkorukat tanúsító anyakönyvi kivonattal, s elméleti képzettségükre az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ban megkívánt okmányokkal felszerelve folyó évi december hó 1-ig bezárólag Kézdi-Vásárhely r. t. város polgármesteréhez nyújtsák be.

S-Szentgyörgyön, 1886. nov. 16-án.

Br. Apór Gábor,
alispán.

PÁLYÁZAT.

A kézdivásárhelyi községi elemi leányiskolánál egy rendes, esetleg segéd-tanítónői állomásra pályázat hirdetettik. Előbbivel 400 frt évi rendes fizetés és 100 frt lakbér, utóbbival 300 frt évi rendes fizetés és 100 frt lakbér van összekötve. Pályázati határidő: 1886. december 10. Az állomás a megválasztás után azonnal elfoglalandó. A kellőleg felszerelt folyamodványok alulirt iskolaszéki elnökhöz küldendők.

Kézdi-Vásárhelytől, 1886. nov. 15.

Kovács István,
isk. sz. elnök.

Sz. 160. eln.
1886.

Pályázati hirdetmény.

A Kézdi-Vásárhely város tulajdonát képező 1538 hold területű Katrosa nevű erdő üzemtervének az 1887-ik év folyamán leendő elkészítésére pályázat hirdetettik.

Felhivatnak a szakértők és vállalkozni kívánók, hogy f. évi december hó 15-ig nyilatkozataikat hozzám adják be, megjelölve abban, hogy holdját mily árban készíti el, hogy annak alapján a legjutányosabb vállalkozóval a szerződés megkötendő legyen.

Kézdi-Vásárhelytől, 1886. nov. 22-én.

Szöcs József,
polgármester.

Sz. 6334.—1886.

Hirdetmény.

Járamom alább megnevezett községeiben a szesz és szesz italok korcsmárlási jogának haszonbérbeadása nyílt árverésen az alábbi időkben és helyeken fog megtartatni.

K-Sztléleken 1886. december 4-én délelőtti 11—12 óráig, Albisban 1886. december hó 10-én d. e. 11—12 óráig. Miről árverezni ohajtók azon felhívással értesítetnek, mikép az árverési feltételek egy irodámban, valamint az illető közs. előljáróságoknál bármikor megtekinthetők.

K-Vásárhely, 1886. nov. 23-án.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

Szenzációs hirdetmény.

16—30

Lőw pokrócz- és szőnyeggyári raktára Bécsben az alábbi árukat készpénzfizetés és utánvétel mellett a következő bámulatos olcsó áron adja el és szállítja:

Lőpokróczok 190 cm. hosszúság és 130 cm. szélességben 1 frt 60 kr. legfinomabbak 1 frt 75 kr.

Ezen pokróczok ágyterítők- és szőnyegekül is használhatók.

Bouret- selyemágytakarók darabonként 2 frt 80 kr.

Sárgaszőrző bérkocsi-pokróczok 2 méter hosszúságban, 1½ méter szélességben a 2 frt 50 kr.

Urasági pokróczok a 3 frt.

Flanell-pokróczok a 4 frt.

Jutta-függönyök redőzettel és rojtokkal, elegáns kiállításban, 1 ablakra való 2 frt 50 kr, legfinomabb 3 frt 50 kr.

Egy jutta-készület, mely 1 asztalterítőtől és 2 ágyterítőtől áll, a legújabb minta szerint, rojtokkal, 5 frt 50 kr.

Két ágytakaróból és egy asztalterítőtől álló ripsz-készületek a legpompásabb színekben, selyemzsinorral és bojtokkal körülvéve; egy készület ára 5 frt.

Ágy előtti szőnyegek vastag flannel és jutával töltve, állatrajzokkal és tájképekkel díszítve, ajánlunk különösen alkalmasak, 1 pár 2 frt 50 kr.

Szíves megrendelések S. Lőw pokróczgyári raktárába (Bécs II. Nordbahnstrasse 26. sz.) intézendők.

Brunni ruhaszövetek télre és nyárra, tiszta gyapjuból, minden divatos színben, teljes férfruhákra. 1 maradék 4 frt 75 kr; legfinomabb 6 frt 75 kr.

Utazó-plaidok tiszta gyapjuból 3½ mtr. hosszúság, 160 mtr. szélességben, a 3 frt 50 kr.

Egy utazó-plaid, legfinomabb, 4 frt 50 kr.

Zsebkendők színes szegélyezettel, szép kiállításban:

1 tucsat, uraknak 1 frt 20 kr.

1 " hölgyeknek 1 " — "

1 " lenzsebkendő 2 " — "

Tűzdelt ágyterítők vörös török kretonból, elegáns tűzdeléssel, kellő hosszúság és szélességben a legnagyobb ágyhoz is, a 3 frt, legnagyobb darabja 3 frt 50 kr.

Lepedők (varrat nélkül) 3 sing hosszúság, 2 sing szélességben a legkeményebb vászonból (kielégítő a legnagyobb ágyakhoz is); darabja 3 frt.

Cs. kir. szabadalmazott Phönix-evőeszközök, melyek örökké fehérek maradnak, 6 kés, 6 villa, 6 evő- és 6 kávékanál, együtt 24 drb, csak 5 frt.